

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **I. S., bytom Č.**, zastúpeného advokátom JUDr. M. H., so sídlom B., proti žalovanému: **JUDr. D. P., K.** správca konkurznej podstaty úpadcu E. S. – L., Č., **o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty a o návrhu na prerušenie konania**, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 17. januára 2011 č. k. 52 Cbi 26/2007-150, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 17. januára 2011 č. k. 52 Cbi 26/2007-150 **p o t v r d z u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania, vedeného pod sp. zn. 52 Cbi 26/2007 o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty do právoplatného rozhodnutia veci vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 6 C 4/2011.

V odôvodnení rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že v konaní sa žalobca domáhal, návrhom podaným na pojednávaní dňa 10. 01. 2011, prerušenia konania do skončenia veci vedenej na Okresnom súde v Brezne pod sp. zn. 6 C 4/2011 o určenie, že porúčiteľ, M. S., bol ku dňu svojej smrti podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti, a to stavba súpisné č. 16, popis stavby H. - Z. o výmere 1013 m². Ďalej uviedol, že v konaní sp. zn. 5 C/1075/2002 sa navrhovateľ, vtedy ešte M. S., domáhal proti správcovi konkurznej podstaty úpadkyne E. S. určenia, že nehnuteľnosť – budova súpisné číslo 16 na zastavanej ploche parcele č. X. a zastavaná plocha parcela č. X., nachádzajúca sa v k. ú. B., zapísané v K. nehnuteľností vedených S. K. B. na LV č. X., boli ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov dňa 19. 04. 2002 súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva

navrhovateľa a jeho manželky. Okresný súd Brezno rozsudkom č. k. 5 C/1075/2002 zo dňa 17. 03. 2006 návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol. Okrem iného v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že predmetné nehnuteľnosti nadobudla E. S. dražbou dňa 01. 10. 1991 a na LV č. X. je zapísaná ako ich výlučná vlastníčka a predmetné nehnuteľnosti využívala E. S. na vlastné podnikanie. Rozsudok Okresného súdu Brezno potvrdil Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 14 Co/140/06 zo dňa 16. 01. 2007.

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie žalobca, navrhol napadnuté uznesenie zrušiť, príp. zmeniť a návrhu v celom rozsahu vyhovieť. V odvolaní uviedol, že súd prvého stupňa sa nezaoberal existenciou osvedčenia o dedičstve zo dňa 26. 09. 2006, z ktorého obsahu vyplýva, že poručiteľ a pozostalá manželka mali v bezpodielovom spoluvlastníctve okrem iného, majetok na LV č. X. budova – H. Z. sup. č. 16 na pozemku parc. KN-C č. X., pozemok parc. KN-C č. X. o výmere 1013 m² - zast. plochy a nádvorí, na LV v časti B pod por. č. 1 v podiele 1/1 na E. S. – manželku poručiteľa vedené, avšak podľa súhlasného prehlásenia účastníkov o spôsobe nadobudnutia tohto majetku, podľa ktorého majetok bol nadobudnutý zo spoločných prostriedkov poručiteľa a pozostalej manželky za trvania manželstva a s poukázaním na ust. §-u 143 Obč. zákonníka v skutočnosti zo zákona nadobudnuté v režime bezpodielového spoluvlastníctva poručiteľa a pozostalej manželky. Konanie na Okresnom súde v Brezne, vrátane odvolacieho konania na Krajskom súde v Banskej Bystrici, v právnej veci vedenej pod sp. zn. 5C/1075/2002, resp. 14Co/140/06 skončilo právoplatným rozhodnutím zamietnutím určovacej žaloby len z toho dôvodu, že nebol preukázaný naliehavý právny záujem na takomto určení, že nehnuteľnosti patria do BSM, pretože v čase vyhlasovania rozsudku odvolacieho súdu bol žalobca zapísaný na LV č. X. k. ú. B. ako výlučný vlastník. Ak súd právoplatným rozhodnutím zamietne určovaciu žalobu bez toho, aby záväzne posúdil existenciu (neexistenciu) práva alebo právneho vzťahu medzi účastníkmi, nejde o rozhodnutie, ktoré by zakladalo prekážku právoplatne rozhodnutej veci podľa § 159 ods. 3 O. s. p. pre novú určovaciu žalobu. V ďalšom žalobca poukázal na rozhodnutie dovolacieho súdu sp. zn. 1 Obdo V 93/2007 zo dňa 24. 02. 2010, v ktorom sa konštatuje, že vzhľadom ku skutočnosti, že BSM medzi účastníkmi vzniklo uzatvorením manželstva a bolo zrušené až právoplatnosťou rozsudku príslušného súdu, je z toho chronologického rozpätia zrejmé, že v dobe konania dražby ich BSM trvalo. I keď sa v tomto prípade dražby zúčastnil len jeden z manželov, t. j. úpadca, vydražený majetok patril do BSM. Nehnuteľnosť, nadobudnutá čo i len jedným z manželov

na dražbe v zmysle zákona č. 427/1990 Zb., patrí do BSM, nakoľko spĺňa všetky zákonné definičné znaky (tak z hľadiska času, ako aj spôsobu nadobudnutia) a nie je v rozsahu vecí patriacich do BSM vylúčená. Ak by bolo zámerom zákonodarcu vylúčiť z rozsahu BSM veci nadobudnuté dražbou v malej privatizácii, takéto ustanovenie by sa muselo premietnuť do všeobecnej úpravy BSM, t.j. do ustanovení Občianskeho zákonníka obdobne, ako boli novelami vylúčené z rozsahu BSM, napr. veci získané v rámci reštitúcií. Z obsahu Zápisnice o dražbe zo dňa 13. 03. 1992 a jej príloh je zrejmé, že nadobúdateľom nehnuteľností je úpadkyňa ako fyzická osoba (s uvedením rodného čísla a adresy trvalého pobytu), a nie ako fyzická osoba podnikateľ. Z charakteru nehnuteľností, s prihliadnutím na predmet podnikania úpadkyne vyplýva, že tieto nie sú svojou podstatou určené výlučne na výkon povolania úpadkyne. Na to, aby bolo možné vec vylúčiť z BSM, musí spĺňať podmienku, že sa jedná o vec, ktorá podľa svojej povahy slúži výlučne výkonu povolania len jedného z manželov. Ak vec môže slúžiť aj druhému manželovi, či už pre výkon jeho povolania alebo inak, neprichádza do úvahy vylúčenie veci z BSM z tohto zákonného dôvodu. Až v súčasnosti má žalobca preukázaný naliehavý právny záujem, pretože správca konkurznej podstaty úpadcu vykonal súpis konkurznej podstaty a zahrnul do podstaty aj nehnuteľné, veci zapísané na LV č. X. k. ú. B. v podiele 1/1. Z tohto dôvodu je potrebné, aby sa súd zaoberal predbežnou otázkou, že poručiteľ, t. j. M. S. bol ku dňu svojej smrti podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. X. k. ú. B., a to konkrétne stavby súp. č. 16, popis stavby H. - Z. s pozemkom parc. č. X. zast. plochy a nádvoría o výmere 1013 m². Pri riešení tejto predbežnej otázky nie je súd prvého stupňa obmedzený žiadnym výrokom iného súdu, nakoľko nebolo doteraz o veci právoplatne meritórne rozhodnuté. Nie je zistený žiadny výrok rozsudku, ktorý by určoval, že vyššie uvedené nehnuteľnosti nepatria do BSM, a preto nie je pri posudzovaní tejto otázky ničím subjektívne viazaný.

Žalovaný na odvolanie žalobcu uviedol, že žalobca opomína skutočnosť, že osvedčenie o dedičstve je neexistujúce, pretože bolo na základe podania žalovaného o pokračovanie v dedičskom konaní ex lege zrušené. Poukazuje na skutočnosť, že je žalobca univerzálnym nástupcom žalobcu v súdnom konaní, vedenom na Okresnom súde B. pod sp. zn. 5C/1075/2002 (M. S.), a teda tu neobstojí tvrdenie žalobcu, že on nebol účastníkom súdneho konania sp. zn. 5C/1075/2002. Žaloba M. S. ako právneho predchodcu žalobcu o určenie, nehnuteľnosti zapísané na LV č. X. pre katastrálne územie B. patrili

ku dňu zániku jeho a úpadcovho bezpodielového spoluvlastníctva manželov do tohto bezpodielového spoluvlastníctva manželov, bola zamietnutá. Na základe tvrdenia tých istých skutkových okolností sa žalobca v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 6C/4/2011 domáha určenia, že on ako právny nástupca M. S. je na základe ustanovenia § 149 ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov podielovým spoluvlastníkom daných nehnuteľností. Pokiaľ žalobca poukazuje na odôvodnenie uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 ObdoV/93/2007 z 24. 02. 2010, tvrdí, že toto uznesenie sa nevzťahuje na situáciu v tomto súdnom konaní sp. zn. 52Cbi/26/2007, keďže k dražbe došlo 01. 10. 1991 teda pred účinnosťou zákona č. 509/1991 Zb., ktorým sa mení, dopĺňa a upravuje Občiansky zákonník. Ďalej poukázal na to, že v danej veci je vzhľadom na ustanovenie § 14 ods. 1 písm. k/ zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov irelevantné, či nehnuteľnosti, zapísané na LV č. X. pre katastrálne územie B., patrili do bezpodielového spoluvlastníctva manželov úpadcu a M. S. alebo nie. V konaniach začatých od 1. augusta 2000 došlo k zmene právnej úpravy v tom, že do konkurznej podstaty patri aj tá časť, s ktorou úpadca podniká. Touto zmenou došlo k rozšíreniu konkurznej podstaty, pretože zo zákona patri do konkurznej podstaty tá časť bezpodielového spoluvlastníctva manželov, s ktorou úpadca podnikal a po vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov aj tá časť, ktorá pripadne úpadcovi, aj keď s ňou nepodnikal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 1, 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Z obsahu zápisnice z pojednávania zo dňa 10. 01. 2011 vyplýva, že žalobca ústne do zápisnice podal návrh na prerušenie konania do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde v Brezne žalobcu I. S. proti žalovanému správcovi konkurznej podstaty

JUDr. D. P. o určenie, že porúčiteľ, t. j. M. S. bol ku dňu svojej smrti podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti – stavba súp. č. 16, H.-Z. o výmere 1013 m², žalobou podanou dňa 04. 01. 2011. Žaloba žalobcu o vylúčenie nehnuteľností z konkurznej podstaty úpadcu v danej veci napadla na súd dňa 11. 07. 2007. Súd prvého stupňa v tomto konaní, pokiaľ tak už nerozhodol v inom konaní príslušný súd, musí riešiť otázku ako predbežnú otázku, či je pre posúdenie a rozhodnutie v danej veci potrebné zistiť, či predmetná nehnuteľnosť patrila do bezpodielového spoluvlastníctva manželov úpadkyne a nebohého M. S., či je táto skutočnosť pre rozhodnutie vo veci podstatnou a vysporiadať sa so zisteným skutkovým stavom vo veciach a rozhodnutiach súvisiacich s predmetom konania v danej veci. Bez vyriešenia predbežnej otázky súd prvého stupňa nemôže vo veci rozhodnúť. V konaní boli súdu prvého stupňa predložené listinné doklady, z obsahu ktorých súd prvého stupňa bude vychádzať, vypočutý účastníci, resp. žalovaný. Vzhľadom na časovú postupnosť podaných návrhov, rozsah a spôsob doterajšieho dokazovania v danej veci je predpoklad skoršieho rozhodnutia v danej veci ako skončenia novozačatého konania žalobcom, keď o predmete konania v novozačatej veci môže súd prvého stupňa v danej veci rozhodnúť ako o predbežnej otázke. Sústreďenie vyriešenia predmetu veci v novozačatej veci ako predbežnej otázky v danej veci sa javí odvolaciemu súdu hospodárnejšie, efektívnejšie a komplexnejšie, ako ponechať zlomkové riešenie predbežnej otázky v inom súdnom konaní. Preto pokiaľ súd prvého stupňa dospel k záveru, že pre postup v tomto konaní nie je prerušenie tohto konania potrebné aj z hľadiska rýchlosti postupu v konaní a riešenia jednotlivých právnych otázok, odvolací súd v tomto postupe súdu prvého stupňa nedospel k záveru procesného pochybenia rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Odvolací súd z uvedených dôvodov dospel k tomu, že v danom prípade neboli splnené podmienky na prerušenie konania a uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne v zmysle ust. § 219 O. s. p. potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je možné podať odvolanie.

V Bratislave dňa 17. marca 2011

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová